

Reactie ten aanzien van het Voorstel van Wet Franchise

Bij deze reageer ik op het Wetsvoorstel Franchise. De geschetste problemen en situaties in de stukken bij het wetsvoorstel herken ik niet vanuit mijn dagelijkse werkpraktijk en ook begrijp ik niet waarom deze incidenten als normering voor *franchise* als geheel wordt gesteld. Ik werk transparant en prettig met franchiseondernemers. De onderbouwing bij deze geschetste incidenten, zijn niet aanwezig bij het Wetsvoorstel, waardoor de op hande zijnde Wetgeving, mijns inziens een zwaar instrument is om aan deze incidenten gehoor te geven. Ik verzoek de Wetgever dan ook terughoudend te zijn met het poneren van aantijgingen aan de sector in geheel. En als er incidenten genoemd worden, is de Wetgever gehouden om zorgvuldigheid te betrachten en hoor en wederhoor toe te passen alvorens deze op te nemen in een Wet of de toelichting daarbij.

Ik ben van mening dat de Wet zich moet richten op de pre-competatieve fase, ookwel pre-contractuele fase. Vooraf heldere afspraken voorkomt problemen later. De Wetgever doet er goed aan om slechts partijen de richting te geven omtrent de informatie welke franchisegever en franchisenemer moeten overleggen aan elkaar, én ook daadwerkelijk moet onderzoeken.

Op het wetsvoorstel heb ik een aantal belangrijke punten:

- Binnen *franchise* is er een groot palet aan diverse formules te onderscheiden. De verhouding tussen nemer en geveer zijn daarin te allen tijde wel gelijkwaardig (beide zelfstandig ondernemer en verantwoordelijk voor eigen risico en baten), maar de rolverdeling kan anders zijn. Franchisenemer en –geveer hebben andere rollen, en ook tussen verschillende formules bestaan er enorme verschillen. De Wet gaat hier onvoldoende in mee, de Wetgever gaat namelijk diep in op de feitelijke samenwerking en laat daarin geen mogelijkheid tot afwijken. Zo is bijvoorbeeld de informatieplicht bij een soft franchise gewoonweg veel kleiner. Bij artikel 913 en 915 dient mijns inziens hier gehoor aan gegeven te worden door niet uit te gaan van het gegeven dat iedere formule “alle informatie waarvan ze weten of redelijkerwijs kunnen vermoeden dat deze voor de ander van belang is” ook daadwerkelijk in bezit heeft of kan hebben. Sterker nog, het is aannemelijker dat formules juist niet alle informatie bezitten. De Wetgever moet hier een limitatieve lijst opstellen van wat minimaal moet worden overgelegd. Zo hebben de meeste kleine formules geen prognose, zo heeft een soft-franchise nooit een prognose en bovendien is het marktgebied bij “online en dienstverleners” nauwelijks in te schatten. Door toe te voegen dat de informatie die verstrekt dient te worden ook voorhanden moet zijn, wordt recht gedaan aan de verschillen in formules.
- Ik ben het volstrekt eens met de Wet dat een prognose niet verplicht wordt.
- Ik meen dat het verstandig zou zijn om niet alleen een informatie, maar ook een onderzoekplicht op te nemen in de Wet. Daarmee wordt gestand gedaan aan huidige regelgeving en legt de verantwoordelijkheid bij de partijen waar het hoort.
- De verplichting om bijstand en ondersteuning te verlenen aan franchisenemers (918) is niet proportioneel genoemd. Een formule met hoge financiële bijdrage zal in de regel veel meer bijstand moeten en kunnen verlenen dan een formule met een lage bijdrage. Ik adviseer de wetgever deze proportionaliteit op te nemen in de Wet bij 918 en bovendien aan te geven dat de geleverde bijstand tenminste in de pre-contractuele fase wordt genoemd. Dan weten partijen vooraf wat verwacht kan worden, maar ook wat níet verwacht kan worden van de franchisegever.
- Het instemmingsrecht (919.4 en 920) van franchisenemers is per formule reeds geregeld. Door nu in deze Wet een voorschrift op te stellen hóe dit opnieuw geregeld moet worden, wordt voorbij gegaan aan de contractsvrijheid die men in Nederland gewoon is. In de Wet zou een verplichting moeten worden opgenomen dát in de precontractuele fase instemming wordt afgestemd maar niet de wijze waarop instemming is geregeld.

Tot slot is het buitengewoon opmerkelijk dat de belofte van het kabinet om regeldruk te verminderen, onverminderd met voeten wordt getreden. Het Algemeen Dagblad van 24-1-2019 verrichtte dat onder Kabinet Rutte 11% meer regels en wetten zijn ingevoerd. Ondanks dat ik het belangrijk vind dat zaken goed geregeld worden, is het de vraag of dat nu niet het geval is. In jurisprudentie en huidige wetten waaronder het Burgerlijk Wetboek 7 komen vele, zo niet alle aspecten reeds aan bod. De AVG, wet Poortwachter, NVWA-regelgeving, het preventieakkoord, etc geeft mij als professional veel druk. Ik verzoek Wetgever de Wet dan ook eenvoudig, toepasbaar en duidelijk te houden.

Hoogachtend,

Peter van Schelt